

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ὁδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου, χαρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόλου Μερουβέλ : Οἱ Τρεμόρ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετάφρασις * Κ. (συνέχεια). — Ἀλεξάνδρου Δουμά (υἱοῦ): ΑΝΤΩΝΙΝΑ, μετάφρ. Λάμπρου Ἐρνάλη, (συνέχ.). — Κ*: Ο. Ν. Χυμέιερ: Ἡ ΤΡΙΧΑΠΤΟΠΟΙΟΣ, μετάφρ. ἐκ τοῦ ρωσικοῦ Α. Γ. Κωνσταντινίδου, (συνέχ.).

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ προπληρωτῆ

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῶ 15. Ἐν Ῥωσίᾳ βρούβλια 6.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ

εἰς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα», κατὰ πᾶσαν ἐποχὴν, ὑπολογιζομένης τῆς ἐτησίας συνδρομῆς εἰς 104 φύλλα.

Τόμοι «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τῶν ἐτῶν Α', Β' καὶ Γ' δεδεμένοι στερεώτατα καὶ κομψότατα πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν. Ἐπίσης φύλλα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» τοῦ Α' καὶ Β' τόμου πρὸς λεπτὰ 20 ἕκαστον, καὶ τοῦ Γ' πρὸς λεπτὰ 10.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ
ΕΛΑΦΩΝ - ΠΕΡΑΜΑ

[Συνέχεια]

ΙΗ'

Ὁ Φαρζεᾶς κατῆλθε τῆς ἀμάξης καὶ διὰ τοῦ ἄρκου τοῦ μαστιγίου του, ἔκρουσεν ἠχηρῶς τρεῖς ἢ τετράκις εἰς μεγάλην θύραν, εὐρισκομένην μεταξὺ δύο πρᾶσταδων προφυλακίου μετὰ λιθίνου θόλου, ἐνῶ ὁ ἵππος, ἐνοήσας ὅτι ἀφίκετο εἰς τὸν σταῦλον ἐχρεμέτιζεν ἐξ εὐχαριστήσεως.

Βήματα ἠκούσθησαν ἐν τῇ αὐλῇ καὶ φωνὴ βραγχώδης εἶπεν:

— Καλὰ! Ὁ Ρουσσῶ δὲν φωνάζει. Τώρα ἀνοίγω.

Ἡ θύρα ἠνεψήθη καὶ ἐφάνη χωρικός φέρων βλούζαν καὶ ξυλοπέδιλα, φορῶν δὲ πῆλον πεπαλαιωμένον καὶ πλήρη κονιορτοῦ.

— Εἰσαστε τοῦ λόγου σας, κύρ Φαρζεᾶς, εἶπε.

— Μάλιστα, κύρ Γιάννη μου, ἐμεῖς.

— Ἐκάματε καλὸ ταξεῖδι;

— Βέβαια· ἂν καὶ ὁ δρόμος εἶναι λιγάκι μακρὸς διὰ τὸ ἄλογο.

— Μπα! αὐτὸ ἔκαμε ἄλλους καὶ ἄλλους! Θὰ ἦτουν πολὺ τυχερὸ ἂν ἐξοῦσε διὰ νὰ κοιμᾶται ὅλο ἰστὸ σταῦλο.

— Ἀπὸ τὸ Κορβινὸ ἕως ἐδῶ εἶναι ὀκτὼ λεύγαις νὰ πάγη καὶ νὰ ἔλθῃ εἶναι δεκαεὶ καὶ παραπάνω.

— Θὰ ξεκουρασθῇ αὐριον, ἂν δὲν ἔχη ἐργασία.

— Θὰ σὰς ἀφήσωμε τώρα διὰ νὰ πάμε εἰς Ἐλάφων - Πέραμα, ἀφοῦ σὰς εὐχαριστήσωμε διὰ τὸ ἀμάξι ποῦ εἶχατε τὴν καλωσύνη νὰ μᾶς δανείσετε.

— Δὲν θὰ φύγετε καθόλου! θὰ φάγωμε μαζὺ καὶ ἔπειτα φεύγετε.

Ἡ Σολάνζη εἶναι μονάχη καὶ μᾶς περιμένει, εἶπεν ἡ Καταλίνα.

Ἡ Σολάνζη, ἀγαπητὴ κυρὰ Φαρζεᾶς, σὰς περιμένει εἰς τὸ Πριερέ. Ὁ Ρωμαῖος ἠθέλησε νὰ σὰς ξαφνιασῇ. Ἐπῆγε τὸ βράδυ καὶ τὴν ἔφερε. Εἶναι μέσα μὲ τὸν γέρω πατέρα καὶ μὲ τὸν Πέτρο Σαδουέν, τὸν ἐξάδελφό μας, τὸν λατόμο τοῦ Οὐλάνς. Δὲν ἔμπορεῖτε νὰ φύγετε.

Ταῦτα λέγων ὁ Ἰωάννης Τρεμόρ, ὁ πρωτότοκος τῶν Τρεμόρ τοῦ Σεβάν, ἀπέβουξε τὸν ἵππον καὶ ἔσυρε τὴν ἀμάξαν εἰς τὸ ἀμαξοστάσιον, ἐνῶ ὁ Φαρζεᾶς καὶ ἡ σύζυγός του ἐλάμβανον ἐξ αὐτῆς τὰ δέματα, ἅτινα ἐπρομηθεύθησαν εἰς Κορβινὸ, τὸ πεπολιτισμένον μέρος, τὸ πλησιέστερον τῇ ἐν τῷ μέσῳ τῶν δασῶν ἐρήμῳ ἐκείνῃ.

— Οὔτε μιὰ τρίχα δὲν εἶναι βρεγμένη τοῦ Ρουσσῶ, εἶπεν ὁ Ἰωάννης Τρεμόρ προσδένων τὸν ἵππον εἰς τὴν φάτνην. Πολὺ τὸν ἐπροσέξατε.

Καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἵππον:

— Φύσα ἀλογάκι μου, θὰ φάγῃς ἀργότερα.

Ἐν τούτοις, προτοῦ ἀπέλθῃ, ἔλαβεν ἕκτινος γωνίας μικρὰν δέσμην τριφύλλου καὶ ἔρριπεν αὐτὴν εἰς τὴν φάτνην μετὰ τσακύτης εὐχερείας, μεθ' ὅσης μαθητῆς θὰ ἔρριπτε σφαῖραν.

— Ἄς μὴν ἀργοῦμε, ὑπέλαβεν, ἡ σοῦπα κρούνει.

Οἱ σύζυγοι Φαρζεᾶς ἐδέχθησαν τὴν πρόσκλησιν ἄνευ παρακλήσεων.

Συνεδέοντο μετὰ τῶν Τρεμόρ δι' ἀρχαίας οἰκογενειακῆς φιλίας. Ἐζῶν δ' ἐν πλήρει μετ' αὐτῶν ὁμοιοῖα καὶ ἀμοιβαία ἐκτιμῆσει. Εἰς παρελθούσαν ἐποχὴν κόρη τις ἐκ τῆς οἰκογενείας Φαρζεᾶς ἐνουμφεύθη μὲ ἕνα Τρεμόρ. Ἄλλ' εἶχον παρέλθει πολλὰ ἔκτοτε ἔτη καὶ μόλις ἐνεθυμοῦντο τὸ γε-

γονός. Οὐχ ἦττον ὑφίστατο οἶονεῖ ἀρρηκτος δεσμός μεταξὺ τοῦ Πριερέ καὶ τοῦ Ἐλάφων - Πέραματος.

Ἀκούσας τὸν κρότον τῆς ἀμάξης ὁ Ρωμαῖος ἔσπευσεν εἰς τὴν θύραν, ἀτημελῶς ἐνδεδυμένος, ἔλαβε τὰ δέματα ἀπὸ τῶν χειρῶν τῆς Καταλίνας καὶ τὴν ἠσπάσθη εἰς τὰς παρειάς.

— Μὰ τὴν πίστι μου, εἶπεν εὐθύμως, τί γλυκὸ φιλί. Τὸ πρόσωπό σου εἶναι εὐμορφο καὶ δροσερό. Δὲν μοιάζει μὲ τὰ πασαλειμμένα πρόσωπα τῶν κυριῶν τοῦ πύργου. Ἐπέρασα τώρα ἀπὸ ἐκεῖ. Εἶναι πλῆθος πολὺ ἀπὸ καλὸν κόσμο. Καὶ τί πολυτελεῖς ἐνδυμασίαι, Χριστέ μου! Θαμβόνηται κανεὶς νὰ τὰς βλέπῃ. Ἐλάτε μέσσα λοιπόν!

— Καὶ ἡ Σολάνζη;

— Εἶναι μέσα. Προσέχει τὸ φαγί.

— Ἐχομε λοιπόν γάμους ἀπόψε; εἶπεν ὁ Φαρζεᾶς.

— Σχεδόν. Ἄν ἦτο μάλιστα ἀπὸ ἐμὲ μόνον, θὰ ἐκάμναμε καὶ τὸ προικοσύμφωνον.

Καὶ κύψας εἰς τὸ οὖς τῆς Καταλίνας:

— Εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου σας, τῇ εἶπεν. Μαζὺ θὰ τὴν ἐορτάσομε. Καλὰ ἔπασε! Ἐχω κᾶτι νὰ σὰς ζητήσω.

— Τί;

— Σκέπτομαι πῶς εἶναι καιρὸς ν' ἀποκατασταθῇ κανεὶς.

— Τί θέλεις; λέγε.

— Τὸ ἐννοεῖς, μοῦ φαίνεται.

Ἡ Καταλίνα ἐστέναξε.

— Βέβαια.

— Λοιπόν;

— Ἐγὼ θὰ σοῦ ἔλεγα καὶ ἀμέσως, μὲ ὅλη μου τὴν καρδίαν.

— Ἐλπίζω ὅτι καὶ ἡ Σολάνζη τὸ ἴδιο θὰ εἰπῇ.

— Τὴν ἀγαπᾷς λοιπόν;

— Ἄν τὴν ἀγαπᾷ! Ἐχω πολλαὶς νύκταις ποῦ δὲν κοιμοῦμαι.

Ὁ Φαρζεᾶς καὶ ὁ Ἰωάννης Τρεμόρ προσῆλθον.

— Περᾶστε, εἶπεν ὁ ἐραστὴς τῆς Σολάνζης.

Καὶ προσέθηκε χαμηλοφώνως εἰς τὸ οὖς τῆς Κορσικανῆς: